

Лудо-младо коня яха
 Низ хубаво Дренополе
 Юзда влачи, трева тлачи,
 Насреща му лазарици
 Те го гледат, па се чудят
 Конче ли е или змей е
 Седло ли е, месец ли е?
 Па говори лудо-младо:
 Коя ще ми се наеме
 Да ми хване враня коня?
 Наела се тжнка Стана
 Тжнка Стана танчарица
 Че му хвана враня коня
 Че му даде златна юзда.
 Бржкна лудо в шарен пояс
 Извади си сребрен пржстен
 Удари си тжнка Стана:
 Я вий моми, всички знайте
 Това си е моя Стана!
 Сега тука пржстен давам
 По пржстена мома вземам.

На Лазаров ден и Вржбница се играе особеното хоро буенец, някакжв маскиран балет на момите, тжй като една е предрешена като момжк, с калпак на глава и сабя в ржка, а друга като булка, с тжнжк вуал на лице. На чети те тржгват по кжщите, пеят и играят своето буйно хоро, и така не само дават изход на набрана енергия, но и карат конопи, жито, всички класове да се развиват силно и високо, по магическа вжрзка между ритмично движение и ржст на посевите. Бидейки един психологически катарзис, хороваджт загатва и сжкровените икономисески грижи. Но в сжзнанието на младите изпжква най-яснн образа на милия, жадуван като мжж или невеста, и песента ще гласи:

Лудо иде от гората,
 В ржце носи до две китки
 До две китки теменужки
 Среща иде, ще го срешне
 Ще го срешне малка мома.
 Тя му вели и говори:
 — Дай ми лудо, дай ми младо
 Тая китка теменужка.